

INSTRUCȚIUNI din 22 decembrie 2006

de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (actualizate la data de 27 februarie 2015*)

EMITENT • **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 1043 din 29 decembrie 2006**

Data intrării în vigoare 29-12-2006

Formă consolidată valabilă la data 27-02-2015

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 27-02-2015 până la data de 10-02-2016

Abrogat de Articolul 3 din ORDIN nr. 103 din 22 ianuarie 2016 la data 11-02-2016

Notă CTCE

*) Notă CTCE:

Forma actualizată a acestui act normativ la data de 27 Februarie 2015 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către ORDINUL nr. 1.503 din 5 octombrie 2007; ORDINUL nr. 2.421 din 18 decembrie 2007; ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008; ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009; ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011; ORDINUL nr. 518 din 13 aprilie 2012; ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012; ORDINUL nr. 917 din 8 iulie 2014; ORDINUL nr. 193 din 23 februarie 2015.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Anexă

INSTRUCȚIUNI

de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prin prezentele instrucțiuni se reglementează modul de justificare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.

(2) Justificarea scutirilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Codul fiscal se face de către persoana impozabilă care poate avea calitatea de furnizor/prestator sau, după caz, de beneficiar. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică numai în situația în care locul operațiunii se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 și 133 din Codul fiscal. În cazul serviciilor pentru care ar fi aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dacă nu se pot prezenta dovezi din care să rezulte că beneficiarul este o persoană impozabilă, se aplică regulile prevăzute la art. 133 alin. (3)-(6) din Codul fiscal pentru stabilirea locului prestării serviciilor, iar dacă, potrivit acestor reguli, locul prestării este în România, prestatorul poate aplica o scutire de TVA prevăzută de Codul fiscal, în condițiile justificării acesteia conform prezentelor instrucțiuni, în caz contrar operațiunea fiind taxabilă.

(3) În sensul prezentelor instrucțiuni:

- a) prin contract se înțelege și comanda, urmată de executarea acesteia;
- b) prestatorul este orice persoană care acționează în nume propriu și facturează o prestare de servicii;
- c) beneficiarul este persoana pe numele căreia a fost emisă o factură pentru o prestare de servicii sau pentru o livrare de bunuri;
- d) prin furnizor se înțelege orice persoană impozabilă care realizează o livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) sau alin. (2) din Codul fiscal, respectiv producătorul bunurilor sau proprietarul bunurilor ori comisionarul care acționează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) sunt considerate livrări de bunuri, în sensul art. 143 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, bunurile transportate din România în afara Comunității Europene, denumită în continuare Comunitate, chiar și în lipsa unei tranzacții comerciale;

f) în scopul aplicării prezentelor instrucțiuni, livrările de bunuri care sunt transportate din teritoriul comunitar, astfel cum este definit la art. 125² din Codul fiscal, în afara Comunității, chiar și cele prevăzute la lit. e), sunt denumite exporturi, iar furnizorul menționat la lit. d) este denumit exportator.

(4) Pentru acele operațiuni care prin natura lor nu permit operatorilor economici să fie în posesia documentelor de justificare a scutirii în momentul faptului generator, prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.

(5) Dacă pentru operațiuni scutite de taxă sunt emise facturi pentru valoarea totală ori parțială a unor operațiuni înaintea faptului generator de taxă sau sunt emise facturi pentru avansuri, scutirea se justifică în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni, în termenul prevăzut la alin. (4), de la data faptului generator de taxă.

(6) În cazul în care nu sunt prezentate documentele de justificare a scutirii de taxă la data efectuării controlului și pentru operațiunea în cauză a intervenit faptul generator, organele de inspecție fiscală au dreptul de a suspenda inspecția fiscală până la data prezentării acestora.

(7) Suspendarea inspecției fiscale nu poate depăși termenul prevăzut la alin. (4) și se va face cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(8) Dacă inspecția fiscală a fost deja efectuată și, ulterior expirării termenului prevăzut la alin. (4), fără să depășească termenul legal de prescripție, persoana impozabilă intră în posesia documentelor de justificare a scutirii de taxă, aceasta poate solicita organelor fiscale competente reverificarea perioadei respective, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Scutirile cu drept de deducere sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de prezentele instrucțiuni. Aplicarea regimului de taxare pentru operațiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu va fi sancționată de organele de inspecție fiscală.

Art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 2

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de furnizor sau de altă persoană în contul său. Prin persoană care expediază sau transportă bunuri în afara Comunității în contul furnizorului se înțelege orice persoană care face transportul. Scutirea se aplică numai în situația în care, potrivit prevederilor contractuale dintre furnizor și cumpărător, transportul bunurilor în afara Comunității este în sarcina furnizorului, care poate face transportul cu mijloace proprii sau poate apela la o altă persoană pentru efectuarea transportului.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, sau, dacă transportul bunurilor nu presupune o tranzacție, documentele solicitate de autoritatea vamală pentru întocmirea declarației vamale de export;

Lit. a) a alin. (2) al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Litera b) a alin. (2) al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

c) documente din care să rezulte că transportul este realizat de furnizor ori în numele său, cum sunt: documentul de transport, comanda de cumpărare, de vânzare sau contractul, documentele de asigurare.

Art. 2 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 3

(1) Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său. Astfel de livrări au loc în cadrul unor contracte prin care persoana obligată să transporte bunurile în afara Comunității este cumpărătorul nestabilit în România sau altă persoană în contul său.

Alin. (1) al art. 3 a fost modificat de pct. 3 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

(2) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (1) se justifică de furnizorul care realizează livrarea cu documentele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b) și cu documente din care să rezulte că transportul este realizat de client sau în numele său, cum sunt: documentul de transport, comanda de cumpărare, de vânzare sau contractul, documentele de asigurare.

Alin. (2) al art. 3 a fost modificat de pct. 4 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

(3) În cazul în care livrarea de bunuri se referă la bunuri cumpărate în România de călători persoane fizice, nestabiliți în Comunitate, care sunt transportate în bagajul personal al călătorului, scutirea de taxa pe valoarea adăugată se aplică potrivit procedurilor și condițiilor stabilite prin ordin distinct al ministrului finanțelor publice.

Alin. (3) al art. 3 a fost modificat de pct. 3 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 4

(1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141 din Codul fiscal, legate direct de exportul de bunuri.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de exportul de bunuri, se justifică de prestator în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal, și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. a) a alin. (2) al art. 4 a fost modificată de pct. 2 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele specifice de transport prevăzute la alin. (4), în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documente din care să rezulte că bunurile transportate au fost exportate.

Exemplul 1: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul exportului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui export de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Același raționament s-ar aplica și în cazul în care transportul ar fi efectuat din România în Turcia sau în orice altă țară din afara Comunității, între două persoane impozabile stabilite în România.

Exemplul 2: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de transport este în Italia, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un transport din China în SUA. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, locul serviciului de transport nu este considerat a fi în România, conform art. 133 alin. (8) din Codul fiscal, prin urmare serviciul este neimpozabil în România din punctul de vedere al TVA.

Exemplul 3 de la art. 4 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

(3) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România și beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport legate direct de exportul de bunuri, cu:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. a) a alin. (3) al art. 4 a fost modificată de pct. 3 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele specifice de transport prevăzute la alin. (4), în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documente din care să rezulte că bunurile transportate au fost exportate din Comunitate.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un transport aferent unui export de bunuri, beneficiarul va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă justifică scutirea de taxă.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (2) și (3), se consideră documente specifice de transport, în funcție de tipul transportului:

a) în cazul transportului auto: Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), carnetul TIR și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

b) în cazul transportului feroviar: scrisoarea de trăsură, documentul de transport internațional pe căile ferate, care să poarte ștampila stației de expediție, documentul de transmitere a vagonului la calea ferată vecină, care să confirme ieșirea mărfii din Comunitate, și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

c) în cazul transportului multimodal cale ferată-naval: scrisoarea de trăsură și foaia de conosament și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

d) în cazul transportului prin conducte: documentul emis de transportator, cuprinzând date referitoare la bunurile transportate, și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1.

(5) Scutirea de taxă pentru transporturile de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se aplică și în cazul transporturilor combinate. Justificarea scutirii se realizează pe baza documentelor prevăzute la alin. (2), în cazul prestatorului, sau la alin. (3), în cazul beneficiarului, precum și a documentelor specifice fiecărui tip de transport care intră în componența transportului combinat, conform alin. (4).

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului legat direct de exportul de bunuri, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu ar fi aplicată o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. b) a alin. (6) al art. 4 a fost modificată de pct. 4 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport de bunuri care au fost exportate din Comunitate.

Exemplul 1: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Elveția, aferent unui transport din Italia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui export de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Elveția, aferent unui transport din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de descărcare este în Italia, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, operațiunea fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un serviciu de încărcare de bunuri în camioane, serviciul fiind efectuat pe teritoriul Țerbiei. Bunurile sunt transportate din Serbia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de încărcare este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Nefiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui export de bunuri din teritoriul Comunității, nu este aplicabilă nicio scutire de taxă. Persoana obligată la plata taxei este prestatorul, conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care va emite o factură cu TVA către B.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului legat direct de exportul de bunuri este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport de bunuri care au fost exportate.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat pe teritoriul Elveției. Bunurile sunt transportate din Italia în Elveția. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Fiind un serviciu accesoriu unui transport legat direct de un export de bunuri, beneficiarul va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă justifică scutirea de taxă.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii legate direct de exportul de bunuri, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. b) a alin. (8) al art. 4 a fost modificată de pct. 5 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt legate direct de exportul de bunuri.

Exemplele prezentate la alin. (6) vor fi avute în vedere corespunzător și pentru serviciile prevăzute de prezentul alineat.

(9) Dacă locul altor servicii legate direct de exportul de bunuri este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt legate direct de exportul de bunuri.

Exemplul prezentat la alin. (7) va fi avut în vedere corespunzător pentru serviciile prevăzute de prezentul alineat.

Art. 4 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 5

(1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, legate direct de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de importul de bunuri, se justifică de prestator, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. a) a alin. (2) al art. 5 a fost modificată de pct. 6 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele specifice de transport prevăzute la alin. (4), în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost importate în Comunitate și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Exemplul 1: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui import de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Același raționament s-ar aplica în situația în care bunurile ar fi transportate din orice alt stat din afara Comunității în România, locul importului de bunuri fiind în România, dacă serviciul de transport este realizat de un prestator persoană impozabilă, stabilit în România, către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în România.

Exemplul 2: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de transport este în Italia, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, nu este necesară justificarea scutirii de taxă de către A. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, operațiunea fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un transport din Turcia în Maroc. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Începând cu data de 1 ianuarie 2011, locul serviciului de transport nu este considerat a fi în România, conform art. 133 alin. (8) din Codul fiscal, prin urmare serviciul este neimpozabil în România din punctul de vedere al TVA.

Exemplul 3 de la art. 5 a fost modificat de pct. 3 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

(3) Dacă locul serviciilor de transport direct legate de importul de bunuri, a căror valoare este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal, este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. a) a alin. (3) al art. 5 a fost modificată de pct. 7 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele specifice de transport prevăzute la alin. (4), în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;

d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost importate în Comunitate și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal sau echivalentului acestui articol din legislația altui stat membru.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B un transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de transport este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un transport aferent unui import de bunuri, beneficiarul va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu are obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă ar justifica scutirea de taxă.

(4) În aplicarea alin. (2) și (3), se consideră documente specifice de transport, în funcție de tipul transportului:

a) în cazul transportului auto: Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), carnetul TIR și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

b) în cazul transportului feroviar: scrisoarea de trăsură, documentul de transport internațional pe căile ferate, care să poarte ștampila stației de expediție, documentul de transmitere a vagonului la calea ferată vecină, care să confirme intrarea mărfii în Comunitate, și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

c) în cazul transportului multimodal cale ferată-naval: scrisoarea de trăsură și foaia de conosament și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1;

d) în cazul transportului prin conducte: documentul emis de transportator, cuprinzând date referitoare la bunurile transportate și, după caz, documentul de tranzit vamal comunitar T1.

(5) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal, se justifică de prestator, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. a) a alin. (5) al art. 5 a fost modificată de pct. 8 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt accesorii transportului bunurilor importate în Comunitate sau sunt servicii aferente importului de bunuri în Comunitate și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Exemplul 1: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Italia, aferent unui transport din Elveția în Italia. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului de bunuri este în Italia. Fiind un serviciu accesoriu unui transport direct legat de un import de bunuri, prestatorul va justifica scutirea de taxă, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România și prestatorul ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Fiind un serviciu prestat între două persoane impozabile stabilite în România, nu este considerat un serviciu intracomunitar.

Exemplul 2: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri efectuat în Italia, aferent unui transport din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul serviciului de descărcare este în Italia, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol. În acest caz, serviciul fiind neimpozabil în România, A nu trebuie să justifice scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, A nu va fi obligat să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, fiind scutită de taxă în statul beneficiarului.

Exemplul 3: A facturează către B un serviciu de descărcare de bunuri din camioane, serviciul fiind efectuat pe teritoriul Elveției. Bunurile sunt transportate din Serbia în Elveția. Ambele companii sunt persoane impozabile stabilite în România. Locul serviciului de descărcare este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Nefiind un serviciu accesoriu unui transport aferent unui import de bunuri în teritoriul Comunității, nu este aplicabilă nicio scutire de taxă. Persoana obligată la plata taxei este prestatorul A, conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care va emite o factură cu TVA către B.

(6) Dacă locul serviciilor accesorii transportului și altor prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri a căror valoare este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal, este în România, scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită, cu următoarele documente:

a) factura emisă de prestator;

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele din care să rezulte că serviciile respective sunt accesorii transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri în Comunitate și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operațiunile vor fi considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziții intracomunitare de servicii, vor fi aplicate prevederile specifice de declarare a acestor operațiuni.

Exemplu: A facturează către B descărcarea bunurilor din camion efectuată în Italia. Bunurile au fost transportate din Elveția în Italia. A este o persoană impozabilă stabilită în Franța, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul serviciului de descărcare direct legat de importul de bunuri este în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, cu toate că locul importului este în Italia. Fiind un serviciu accesoriu unui import de bunuri, beneficiarul B va justifica scutirea de taxă, deoarece prestatorul A nu este o persoană impozabilă stabilită în România și beneficiarul ar fi avut obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă. Deși operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de servicii, B nu ar avea obligația să înscrie această operațiune în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă ar justifica scutirea de taxă.

Art. 5 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 6

(1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate ori importate în vederea prelucrării în România și care ulterior sunt transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică prestărilor de servicii de prelucrare și în cazul în care prestatorul de servicii care efectuează aceste servicii în baza unui contract încheiat cu un client nestabilit în România achiziționează sau importă bunuri în vederea încorporării în produsul prelucrat ori în vederea utilizării în legătură directă cu produsele prelucrate. Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii pentru care locul prestării se consideră în România, conform prevederilor art. 133 din Codul fiscal, și se justifică cu documentele prevăzute la alin. (3) sau (4), după caz. Orice bun încorporat în produsul prelucrat, ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu produsul prelucrat sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri, ci ca fiind parte a serviciului prestat.

(2) În cazul bunurilor importate în România în vederea prelucrării, calitatea de importator o poate avea, conform prevederilor pct. 59 din Normele de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, fie proprietarul bunurilor, fie persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România în regimul vamal de perfecționare activă în sistem de rambursare, prevăzut la art. 114 paragraful 1 lit. (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, în vederea prelucrării, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă respectivă. În situația în care bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt reexportate în afara Comunității, prestatorul de servicii care a importat bunurile în România în vederea prelucrării pierde dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, cu excepția cazului în care achiziționează bunurile rezultate în urma prelucrării. În situația în care locul prestării este considerat a fi în România conform prevederilor art. 133 din Codul fiscal, dacă bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt reexportate în afara Comunității, prestările de servicii de prelucrare nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Dacă serviciile sunt prestate către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în alt stat membru, locul prestării se consideră în statul membru în care este stabilit beneficiarul conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Totuși, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale achiziționate din România sau din alte state membre ori importate de către clientul care nu este stabilit în România, se justifică de prestatorul serviciilor cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;

b) factura pentru serviciile de prelucrare efectuate, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. b) a alin. (3) al art. 6 a fost modificată de pct. 9 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

c) copie de pe unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Lit. c) a alin. (3) al art. 6 a fost modificată de pct. 4 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

d) documentul de transport care atestă că bunurile rezultate în urma prelucrării părăsesc Comunitatea, dacă transportul bunurilor în afara Comunității intră în sarcina prestatorului de servicii, sau, după caz, copie de pe acest document, dacă transportul bunurilor în afara Comunității intră în sarcina clientului nestabilit în România.

(4) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale importate de către prestatorul de servicii, se justifică de prestator cu următoarele documente:

- a)** contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;
- b)** factura pentru serviciile prestate, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal;

Lit. b) a alin. (4) al art. 6 a fost modificată de pct. 10 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

c) autorizația de perfecționare activă în sistem de rambursare;

d) declarația vamală pentru regimul vamal de perfecționare activă în sistemul de rambursare;

e) dovada exportului/reexportului bunurilor rezultate în urma prelucrării, care confirmă că acestea au părăsit teritoriul vamal comunitar, reprezentată de unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Lit. e) a alin. (4) al art. 6 a fost modificată de pct. 5 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

f) documentul de transport, care atestă că bunurile rezultate în urma prelucrării părăsesc Comunitatea, dacă transportul bunurilor în afara Comunității intră în sarcina prestatorului de servicii, sau, după caz, copie de pe acest document, dacă transportul bunurilor în afara Comunității intră în sarcina clientului nestabilit în România.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Elveția. Locul prestării serviciilor fiind în România conform art. 133 alin. (7) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității, A trebuie să justifice scutirea de TVA, întrucât ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Italia. Locul prestării serviciilor se consideră a fi în Italia, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului, respectiv în Italia.

Art. 6 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 7

(1) Partea din transportul internațional de persoane pentru care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal este transportul pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto se justifică cu următoarele documente:

a) licența de transport, după caz;

Litera a) a alin. (2) al art. 7 a fost modificată de pct. 8 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;

c) foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate, după caz, de organul vamal. În lipsa vizei organului vamal, pentru transporturile internaționale din teritorii necomunitare spre România și din România spre teritorii necomunitare, se va accepta o declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al transportatorului sau a casei de expediție;

d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile, în cazul curselor ocazionale;

Litera d) a alin. (2) al art. 7 a fost modificată de pct. 9 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

e) factura pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, pentru transportul internațional aerian, fluvial, maritim, feroviar, de persoane, se justifică de către transportatori cu:

Partea introductivă a alin. (3) al art. 7 a fost modificată de pct. 10 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

a) documentele specifice de transport, din care să rezulte traseul transportului, data de ieșire/intrare din/în țară, după caz;

b) factura, în situația în care biletele de călătorie au fost vândute prin intermediari;

c) borderoul/diagrama biletelor de călătorie vândute sau, după caz, facturile, în cazul curselor ocazionale.

Articolul 8

(1) Conform art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de taxă, în cazul navelor atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum și în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura combinată (NC) cod 8906 10 00, care părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora.

Alin. (1) al art. 8 a fost modificat de pct. 1 al art. I din ORDINUL nr. 917 din 8 iulie 2014, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 528 din 16 iulie 2014.

(1[^]1) În sensul art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin largul mării se înțelege spațiul marin situat dincolo de limita exterioară a mării teritoriale, astfel cum este stabilită conform Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996.

Alin. (1[^]1) al art. 8 a fost introdus de pct. 2 al art. I din ORDINUL nr. 917 din 8 iulie 2014, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 528 din 16 iulie 2014.

(2) Livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) livrarea de echipamente încorporate în nave sau utilizate pe acestea;

b) modernizarea, renovarea, revizia și repararea navelor, respectiv orice lucrări necesare pentru utilizarea ori reutilizarea acestora sau readucerea la starea lor inițială, inclusiv operațiuni precum vopsirea, refacerea instalațiilor, lucrări de tâmplărie, instalarea materialelor termoizolatoare și electrice;

c) serviciile necesare pentru menținerea navelor, a echipamentelor și sistemelor acestora în perfectă stare de funcționare, inclusiv întreținerea, măsurile de prevenire a incendiilor, decontaminarea;

d) serviciile experților, prestate în cadrul lucrărilor de reparații și al lucrărilor de reparare, renovare și întreținere a navelor și a sistemelor și echipamentelor acestora. Aceste servicii includ și inspecțiile pentru constatarea respectării măsurilor de siguranță, inspecția navelor, inspecția tehnică a echipamentelor, investigațiile legate de incendii sau alte calamități survenite la bord;

e) lucrările de reparații și întreținere a bunurilor ce sunt integrate în nave sau direct utilizate pentru exploatarea acestora, cum ar fi containerele utilizate pentru depozitarea bagajelor, alimentelor, în cazul navelor de pasageri;

f) navlosirea, leasingul și închirierea navelor. Prin navlosire se înțelege contractul prin care navlosantul pune la dispoziția navlositorului pentru transport o navă, părți din ea sau o încăpere a ei;

Litera f) a alin. (2) al art. 8 a fost modificată de pct. 11 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

g) serviciile necesare pentru exploatarea navelor și a încărcăturii acestora înainte, în timpul și după efectuarea unei călătorii, la sosirea în porturi, la staționarea și la plecarea din porturi, inclusiv:

1. serviciile asigurate de piloți pentru facilitarea intrării și ieșirii din porturi, servicii constând în remorcare, împingere, protejare, curățenie;
2. utilizarea porturilor, respectiv utilizarea macaralelor, cheiurilor, debarcaderelor, serviciilor de telecomunicații și utilizarea instalațiilor radar;
3. serviciile administrative și serviciile de comunicații;

h) serviciile asigurate pentru nevoile directe ale pasagerilor și echipajului și/sau încărcăturii transportate de nave, incluzând:

1. asistența necesară pasagerilor și echipajului asigurată în contul armatorului cu ocazia transportului maritim, cum ar fi întocmirea documentelor de călătorie, servicii de cazare și alimentație asigurate pasagerilor, în cazul în care aceste servicii trebuie asigurate prin contractul de transport;
2. serviciile aferente bunurilor transportate de nave, cum ar fi serviciile necesare pentru manipularea, protejarea și conservarea bunurilor transportate, inclusiv serviciile specialiștilor în daune sau pentru protejarea apelor și zonelor înconjurătoare, pentru prevenirea poluării ori contaminării acestor ape și zone.

Litera h) a alin. (2) al art. 8 a fost modificată de pct. 12 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

(3) În sensul art. 143 alin. (1) lit. h) pct. 2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin provizii se înțelege bunurile necesare aprovizionării navelor. Bunurile pentru aprovizionare și alimentare cu combustibil cuprind, printre altele:

a) aprovizionarea la bord: bunuri care sunt exclusiv utilizate pentru consumul la bord de către membrii echipajului și pasagerii vasului, cum ar fi mâncarea și băuturile;

b) combustibili și lubrifianți, în stare solidă, lichidă sau gazoasă. Aceste bunuri sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a motoarelor și a altor utilaje și echipamente aflate la bord;

c) consumabilele, aparatele și proviziile de obicei utilizate la bord de echipaj și pasageri, cum ar fi: tacâmurile, aparatele de gătit, fețele de masă, instrumentele și produsele de curățare, instrumentele pentru lucrările de reparații și întreținere și bunurile consumabile utilizate pentru conservarea, tratarea sau prepararea la bord a mărfurilor transportate, cum ar fi, de exemplu, gheața și sarea pentru conservarea peștelui pe un vas de pescuit.

(4) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează fie de furnizor/prestator, fie de beneficiar, pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege. Scutirea prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică atât pentru livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în beneficiul direct al armatorilor de nave, cât și în situația în care între furnizor/prestatori și armator se interpune un agent de navă. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului maritim, serviciile fiind efectuate pe teritoriul României. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Norvegia. Locul prestării serviciului fiind în România conform art. 133 alin. (7) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate, prestatorul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului maritim. A este o persoană impozabilă stabilită în Dubai, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul prestării

serviciului este în România conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România. Prestatorul nefiind stabilit în România, beneficiarul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Alin. (4) al art. 8 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(5) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată nu se acordă pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii destinate construirii navelor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, cu excepția situației în care se aplică alte scutiri prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal sau la art. 144 din Codul fiscal. Livrările de bunuri destinate construirii navelor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal sau pentru orice alt tip de nave pot fi scutite de taxă pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, dacă livrarea respectivă se încadrează într-o măsură de simplificare prevăzută prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (5) al art. 8 a fost modificat de art. I din ORDINUL nr. 518 din 13 aprilie 2012, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 264 din 23 aprilie 2012.

(6) Prin transport internațional, în sensul art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, se înțelege transportul care are fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte în afara țării.

Alin. (6) al art. 8 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 9

(1) În sensul art. 143 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, se aplică scutirea de taxă în cazul companiilor aeriene care în principal realizează transport internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu aeronave, pentru următoarele operațiuni:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 9 a fost modificată de pct. 13 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul și închirierea aeronavelor, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aceste aeronave;
2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe aeronave;
3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor și/sau pentru încărcătura acestora.

(2) O companie aeriană este orice persoană impozabilă ale cărei activități includ transportul, pe calea aerului, de pasageri sau de marfă în regim de închiriere sau cu plată. Aceasta include toate liniile aeriene internaționale ce asigură transporturi internaționale regulate de pasageri și/sau de bunuri și toate companiile ce efectuează transporturi internaționale charter de pasageri și/sau de marfă. Încărcătură reprezintă orice bunuri ce pot fi transportate pe calea aerului, inclusiv corespondența și animalele.

(3) Livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuprind, printre altele, operațiuni precum:

- a) livrarea de echipamente încorporate în aeronave sau utilizate pe acestea;
- b) modernizarea, renovarea, revizia și repararea aeronavelor, respectiv orice lucrări necesare pentru utilizarea sau reutilizarea acestora sau readucerea la starea lor inițială, inclusiv operațiuni precum vopsirea, refacerea instalațiilor, lucrări de tâmplărie, instalarea materialelor termoizolatoare și electrice;
- c) serviciile necesare pentru menținerea aeronavelor, a echipamentelor și sistemelor acestora în perfectă stare de funcționare, inclusiv întreținerea, măsurile de prevenire a incendiilor, decontaminarea;
- d) serviciile experților, prestate în cadrul lucrărilor de reparații și al lucrărilor pe care le presupun repararea, renovarea și întreținerea aeronavelor și a sistemelor și echipamentelor acestora. Aceste servicii includ și inspecțiile pentru constatarea respectării măsurilor de siguranță, inspecția aeronavelor, inspecția tehnică a echipamentelor, investigațiile legate de incendii sau alte calamități survenite la bord;
- e) lucrări de reparații și întreținere a bunurilor integrate în aeronave sau care sunt direct și permanent utilizate pentru exploatare, cum ar fi containerele, făcute la comandă, utilizate în aeronave pentru depozitarea bagajelor, alimentelor;
- f) leasingul și închirierea aeronavelor;
- g) serviciile necesare pentru exploatarea aeronavelor și a încărcăturii acestora înainte, în timpul și după o călătorie, la sosirea în aeroporturi, la staționarea și la plecarea din aeroporturi, incluzând:
1. servicii necesare pentru aterizare, decolare sau staționare în aeroporturi, inclusiv servicii constând în remorcare, împingere, protecție, curățenie;

2. utilizarea aeroporturilor și, mai concret, utilizarea pistelor, serviciilor de telecomunicații și utilizarea instalațiilor radar;

3. serviciile administrative și serviciile de comunicații;

h) servicii asigurate pentru nevoile directe ale pasagerilor și echipajului și/sau ale încărcăturii transportate de aeronave, inclusiv:

1. asistența necesară pasagerilor și echipajului asigurată pe seama operatorului aerian cu ocazia transportului aerian, cum ar fi întocmirea documentelor de călătorie și cazarea, masa și băutura asigurate pasagerilor, în cazul în care aceste servicii trebuie asigurate în baza contractului de transport;

2. serviciile referitoare la bunurile transportate de aeronave, cum ar fi serviciile necesare pentru manipularea, protejarea și conservarea bunurilor transportate, inclusiv serviciile asigurate de specialiști în "daune" sau pentru protejarea mediului înconjurător, respectiv pentru prevenirea poluării ori contaminării acestor zone.

Litera h) a alin. (3) al art. 9 a fost modificată de pct. 14 al art. III din ORDINUL nr. 3.424 din 20 noiembrie 2008, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 795 din 27 noiembrie 2008.

(4) În sensul art. 143 alin. (1) lit. i) pct. 2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin provizii se înțelege bunurile necesare aprovizionării aeronavelor. Bunurile pentru aprovizionare și alimentare cu combustibil cuprind, printre altele:

a) bunuri care sunt exclusiv utilizate pentru consumul la bord de către membrii echipajului și pasagerii aeronavei, cum ar fi mâncarea și băuturile;

b) combustibili și lubrifianți, în stare solidă, lichidă sau gazoasă. Aceste bunuri sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a motoarelor și a altor utilaje și echipamente aflate la bord;

c) consumabile, aparate și proviziile utilizate de obicei la bord de echipaj și pasageri, cum ar fi tacâmurile, aparatele de gătit, fețele de masă, instrumentele și produsele de curățare, uneltele pentru lucrările de reparații și întreținere și bunurile consumabile utilizate pentru conservarea, tratarea sau prepararea la bord a mărfurilor transportate.

(5) În cazul companiilor aeriene care nu sunt stabilite în România, în scopul aplicării scutirilor se va considera că activitatea acestora constă întotdeauna, în principal, în transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu plată. În cazul companiilor aeriene stabilite în România, direcția competentă din cadrul Ministerului Transporturilor va emite un certificat care atestă faptul că activitatea acestora constă, în principal, în transportul internațional de persoane și/sau de mărfuri efectuat cu plată, care va fi transmis în copie furnizorilor/prestatorilor, ca document justificativ pentru aplicarea scutirii. Certificatul va fi eliberat la solicitarea companiilor aeriene, după cum urmează:

a) în cazul în care certificatul este solicitat în anul curent pentru anul următor, va fi avută în vedere activitatea desfășurată în anul solicitării și certificatul va fi valabil de la data de 1 ianuarie până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor;

b) în situația în care certificatul nu a fost solicitat în anul curent pentru anul următor, va fi avută în vedere activitatea desfășurată în anul precedent și certificatul va fi valabil de la data emiterii până la data de 31 decembrie a anului în care a fost eliberat;

c) în cazul companiilor aeriene nou-înființate, certificatul va fi eliberat în anul înființării pe baza planului de afaceri prezentat direcției competente din cadrul Ministerului Transporturilor și va fi valabil de la data emiterii până la data de 31 decembrie a anului în care a fost eliberat.

Alin. (5) al art. 9 a fost modificat de art. I din ORDINUL nr. 193 din 23 februarie 2015 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 148 din 27 februarie 2015.

(6) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată nu se acordă pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii destinate construirii aeronavelor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal. Livrările de bunuri destinate construirii aeronavelor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal sau pentru orice alt tip de aeronave pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, dacă livrarea respectivă se încadrează într-o măsură de simplificare prevăzută prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Alin. (6) al art. 9 a fost modificat de pct. 7 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(7) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege și a certificatului prevăzut la alin. (5) pentru companiile aeriene stabilite în România. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care

nu se aplica o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.

Alin. (7) al art. 9 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

(8) În sensul art. 143 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, transportul internațional are înțelesul de la art. 8 alin. (6).

Alin. (8) al art. 9 a fost introdus de pct. 8 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

Articolul 10

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

Lit. a) a alin. (1) al art. 10 a fost modificată de pct. 11 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

(2) În cazul livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau, dacă furnizorul nu este o persoană impozabilă, prin contractul de vânzare-cumpărare;

Lit. a) a alin. (2) al art. 10 a fost modificată de pct. 12 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sau, după caz, prin dovada înmatriculării mijlocului de transport nou în statul membru de destinație.

(3) În cazul livrărilor intracomunitare de produse accizabile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere c), către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) și (5) ori art. 16 din Directiva Consiliului 92/12/CEE din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și deținerea, circulația și controlul acestor produse, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, mai puțin codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului în alt stat membru;

Lit. a) a alin. (3) al art. 10 a fost modificată de pct. 13 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.

(4) În cazul livrărilor intracomunitare asimilate de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transferurile de bunuri, scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se justifică, cu excepțiile prevăzute la același alineat, pe baza următoarelor documente:

a) autofactura prevăzută la art. 155 alin. (8) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit în alt stat membru al persoanei care realizează transferul din România;

Lit. a) a alin. (4) al art. 10 a fost modificată de pct. 14 al art. II din ORDINUL nr. 1.708 din 14 decembrie 2012 publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 852 din 17 decembrie 2012.

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(5) În situația livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (1), dacă inspecția fiscală a constatat că pe factură este înscris eronat codul de TVA al beneficiarului, pentru acordarea scutirii de TVA se va permite în timpul controlului corectarea facturii de către furnizor și se va verifica validitatea codului de TVA al beneficiarului de către organele de inspecție fiscală. Această factură va fi atașată de către furnizor facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția.

Alin. (5) al art. 10 a fost introdus de pct. 7 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

Articolul 11

(1) Conform art. 144¹ din Codul fiscal, sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 143 și 144 din Codul fiscal, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. f) și la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal. Scutirea de taxă se justifică de prestator în măsura în care locul prestării serviciului de intermediere este considerat a fi în România conform art. 133 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi persoana obligată la plata TVA conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu s-ar aplica o scutire de TVA. Beneficiarul serviciului de intermediere are obligația să justifice scutirea de taxă dacă locul prestării este considerat în România conform art. 133 din Codul fiscal și în situația în care acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal, dacă operațiunea nu ar fi scutită.

Alin. (1) al art. 11 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDINUL nr. 3.419 din 21 decembrie 2009, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 915 din 28 decembrie 2009.

(2) Justificarea scutirii de taxă se realizează pe baza facturii de comision și a documentelor care atestă că serviciile sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite menționate la alin. (1).

Capitolul II

Dispoziții tranzitorii

Articolul 12

(1) Pentru exportul sau livrările intracomunitare realizate prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară, scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările realizate de comitent către comisionar până la data de 31 decembrie 2006 rămâne definitivă, dacă bunurile vor fi transportate de către comisionar din România în afara Comunității sau în alt stat membru, după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv. Scutirea pentru livrările realizate de comitent către comisionar se justifică astfel:

a) în cazul în care bunurile sunt exportate de către comisionar, cu următoarele documente:

1. contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și data la care trebuie efectuat exportul;
2. unul dintre următoarele documente, în copie:
 - 2.1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
 - 2.2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Pct. 2. al lit. (a) a alin. (1) al art. 12 a fost modificat de pct. 8 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

3. copie de pe lista-anexă la declarația vamală sau la documentul de însoțire la export, în care comisionarul a înscris denumirea comitentului;

4. factura emisă de comitent către comisionar pentru livrări realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv;

b) în cazul în care bunurile sunt livrate intracomunitar de către comisionar, cu următoarele documente:

1. contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și data la care trebuia efectuat exportul, care a devenit livrare intracomunitară, dacă bunurile sunt transportate într-un stat membru după 1 ianuarie 2007;
2. copie de pe documentele prevăzute la art. 10, emise de comisionar;
3. factura emisă de comitent către comisionar, pentru livrări realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv.

(2) Pentru exportul sau livrările intracomunitare realizate prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară, livrările de bunuri realizate după data de 1 ianuarie 2007 de către comitenți către comisionari nu beneficiază de scutirea de taxă, acordată în regim tranzitoriu potrivit alin. (1).

Articolul 13

(1) În situația în care beneficiarul stabilit în străinătate, în vederea obținerii unui produs final, a contractat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, constând în prelucrări sau expertize asupra bunurilor mobile corporale, cu

fiecare unitate care concură la realizarea produsului final, scutirile de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv rămân definitive și se aplică de fiecare unitate potrivit prevederilor prezentului articol, dacă produsul final este exportat sau livrat intracomunitar după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv.

(2) Exportul bunurilor sau livrarea intracomunitară de bunuri, după caz, poate fi efectuat/efectuată de oricare dintre unitățile care au participat la realizarea produsului final, precum și de către un intermediar.

(3) Unitățile care au efectuat livrări de bunuri care sunt încorporate în produsul final, inclusiv ambalajele, până la data de 31 decembrie 2006 justifică scutirea cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu beneficiarul extern, din care să rezulte cantitățile de bunuri și unitățile la care se face predarea acestora, precum și termenul pentru justificarea exportului sau, după caz, a livrării intracomunitare;

b) în cazul în care bunurile sunt exportate, unul dintre următoarele documente, în copie:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Lit. (b) a alin. (3) al art. 13 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

c) documentele prevăzute la art. 10, dacă bunurile sunt livrate intracomunitar după data aderării;

d) factura emisă către beneficiarul extern pentru livrări de bunuri realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv.

(4) Unitățile care au efectuat prestări de servicii care concură la realizarea produsului final justifică scutirea de taxă pentru serviciile realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu partenerul extern, din care să rezulte prestările de servicii efectuate și termenul pentru efectuarea exportului sau, după caz, a livrării intracomunitare;

b) în cazul în care bunurile sunt exportate, cu unul dintre următoarele documente, în copie:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Lit. (b) a alin. (4) al art. 13 a fost modificată de pct. 10 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

c) documentele prevăzute la art. 10, în cazul în care produsul final este livrat intracomunitar;

d) factura emisă către beneficiarul extern pentru prestările de servicii realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv.

Articolul 14

(1) Scutirea de taxă pentru prestările de servicii asupra bunurilor plasate în regim de perfecționare activă, inclusiv în cazul bunurilor de origine comunitară, precum și pentru livrările de bunuri contractate cu beneficiarul stabilit în străinătate de către alte unități decât titularul autorizației de perfecționare activă și care sunt încorporate în produsele compensatoare, realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, rămâne definitivă dacă produsele compensatoare sunt exportate sau sunt plasate în alt regim vamal suspensiv ori sunt transportate în alt stat membru din Comunitate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv.

(2) Unitățile care au contractat cu beneficiarul stabilit în străinătate livrări de bunuri care sunt încorporate în produsele compensatoare și care au fost livrate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu beneficiarul extern, din care să rezulte cantitățile de bunuri și unitățile la care se face predarea acestora, precum și termenul pentru justificarea exportului sau a plasării în alt regim vamal suspensiv;

b) în cazul în care produsele compensatoare sunt exportate, unul dintre următoarele documente, în copie:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau
2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire;

Lit. (b) a alin. (2) al art. 14 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDINUL nr. 2.230 din 29 iunie 2011, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 498 din 13 iulie 2011.

c) dacă produsele compensatoare sunt transportate în alt stat membru din Comunitate, se va prezenta copie de pe declarația vamală de tranzit;

d) factura emisă către beneficiarul extern.

(3) Titularii autorizațiilor de perfecționare activă care realizează exportul sau reexportul produselor compensatoare ori care transportă produsele compensatoare în alt stat membru al Comunității sau le plasează în alt regim vamal suspensiv, după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, vor proceda astfel:

a) dacă produsele compensatoare sunt exportate sau reexportate, vor justifica scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru serviciile realizate înainte și după data aderării pe baza documentelor prevăzute la art. 6 alin. (2);

b) dacă produsele compensatoare sunt plasate în alt regim vamal suspensiv, vor justifica scutirea de taxă pentru serviciile realizate înainte și după data aderării pe baza următoarelor documente:

1. contractul încheiat cu beneficiarul din străinătate;
2. autorizația pentru perfecționare activă;
3. factura pentru prestarea de servicii;
4. declarația vamală de plasare în alt regim vamal suspensiv;

c) dacă produsele compensatoare sunt transportate într-un stat membru din Comunitate, vor justifica scutirea de taxă pentru prestările de servicii realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv pe baza următoarelor documente:

1. contractul încheiat cu beneficiarul din străinătate;
2. autorizația pentru perfecționare activă;
3. factura pentru prestarea de servicii;
4. declarația vamală de tranzit în alt stat membru al Comunității al produselor compensatoare.

(4) Alte persoane impozabile, care sunt înscrise în autorizația pentru perfecționare activă și care efectuează prestări de servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale sau orice alte prestări de servicii legate direct de bunuri plasate în regim de perfecționare activă, dacă produsele compensatoare sunt exportate sau reexportate ori transportate în alt stat membru al Comunității sau sunt plasate în alt regim vamal suspensiv, după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, vor proceda astfel:

a) dacă produsele compensatoare sunt exportate sau reexportate, vor justifica scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru serviciile realizate înainte și după data aderării pe baza documentelor prevăzute la art. 6 alin. (3);

b) dacă produsele compensatoare sunt plasate în alt regim vamal suspensiv, vor justifica scutirea de taxă pentru serviciile realizate înainte și după data aderării pe baza următoarelor documente:

1. contractul încheiat cu beneficiarul din străinătate sau cu titularul autorizației de perfecționare activă;
2. copia de pe autorizația pentru perfecționare activă;
3. factura pentru prestarea de servicii;
4. copia de pe declarația vamală de plasare în alt regim vamal suspensiv al produselor compensatoare;

c) dacă produsele compensatoare sunt transportate într-un stat membru din Comunitate, vor justifica scutirea de taxă pentru prestările de servicii realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv pe baza următoarelor documente:

1. contractul încheiat cu beneficiarul din străinătate sau cu titularul autorizației de perfecționare activă;
2. copia de pe autorizația pentru perfecționare activă;
3. factura pentru prestarea de servicii;
4. copia de pe declarația vamală de tranzit în alt stat membru al Comunității al produselor compensatoare.

(5) Încheierea regimului de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import al mărfurilor de origine comunitară plasate în acest regim pe teritoriul României înainte de aderare și care sunt transportate după aderare în alt stat membru se efectuează potrivit legislației vamale în vigoare, inclusiv dacă produsele compensatoare încorporează și bunuri de origine comunitară provenind din România sau care au fost transportate din alt stat membru în România după data aderării. Aceste produse compensatoare sunt numite în continuare produse compensatoare mixte. Persoanele impozabile care realizează prelucrarea bunurilor aflate în acest regim vor menționa în registrul bunurilor primite numai bunurile de origine comunitară provenind din România sau care au fost transportate din alt stat membru în România după data aderării, iar la data încheierii regimului vamal vor descărca registrul bunurilor primite pe baza documentelor vamale. Transportul produselor compensatoare mixte în alt stat membru nu va fi considerat o livrare intracomunitară de bunuri sau un transfer, respectiv o operațiune asimilată livrării intracomunitare de bunuri, fiind supus unei operațiuni vamale, respectiv tranzitul în alt stat membru, pentru care se întocmește documentul T1 sau TIR și fișa de informații INF 1, potrivit legislației vamale.

(6) Prevederile alin. (5) se aplică și pentru bunurile de origine necomunitară plasate în România înainte de data aderării în regimul de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import și care sunt transportate după aderare în alt stat membru.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (5) și (6), transportul produselor compensatoare mixte din România în alt stat membru, realizat de proprietarul acestora, este scutit de taxă în conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă are loc sau nu o livrare în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Anexa a fost înlocuită cu anexa din [ORDINUL nr. 2.421 din 18 decembrie 2007](#), publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 887 din 27 decembrie 2007, conform art. I din același act normativ.
